Poštnina plačana v gotovini

Leto III V Kočevju dne 5. novembra 1940 Štev 31.

KOČEVSKI SLOVENEC

Izhaja vsakega 5., 15. in 25. dne v mesecu; če je na tak dan praznik, dan prej. — Pos. štev. 1'— din.; letna naročnina 30 din., v zamejstvu 60 din. — Poštno-ček. rač. št. 17.785
Oglasi po ceniku. — Izdaja konz. lista, čigar predst. je Karel Škulj, župnik v Dol. vasi pri Ribnici. — Urednik Andrej Struna, Kočevje. — Tiska tiskarna J. Pavliček, Kočevje

Življenje naj bode nam delovni dan!

Sveto pismo nam pravi: Kdor ne dela naj tudi ne jé! Tudi naša ljudska modrost povdarja v narodnem pregovoru: Brez dela ni jela. Dejstva, ki so zapopadena v teh in podobnih izrekih nam pričajo, da brez dela v tej ali oni obliki ni življenja, da je delo tisto sredstvo, ki nam daje vsakdanji kruh. Le z delom telesnim ali duševnim si pridobivamo vse tisto, kar nam je potrebno za življenje. Kdor se ne vzdržuje s svojim delom in uživa sadove dela drugih, ni samo nekoristen član, nego škodljivec svojega naroda. Le z vztrajnim, plemenitim delom bomo lajšali gorje današnjih dni, koristili svojemo narodu in tudi ostalemu človeštvu držeč se božje zapovedi o ljubezni do bližnjega.

Kdo pa je resnično plemenit v svojem delu? Plemenit v svojem delu more, oziroma bolje povedano mora biti človek v vsakem stanu in poklicu. Plemenit je kmet, ki s težkim delom prideluje živež, da se more ljudska množica preživljati. Plemenit je delavec, ki dela v rudnikih in izdeluje v tovarnah razne potrebščine za naše vsakdanje življenje. Plemenita sta duhovnik in učitelj, ki vzgajata svoj narod duhovno kakor umsko ter usposabljata posameznike za koristne člane človeške družbe. Plemenita sta politik in državnik, ki se trudita, da bi imeli dobre, pravične zakone, ter skrbita, da se ti zakoni razumno izvršujejo. Plemenito delo vrši organizator, ki stremi za tem, da bi se kar najbolj razvil pravilen organizatoričen čut naroda. Vsak poklic pa bodisi to intelektualni, trgovski, obrtniški ali delavski je časten in njega predstavnik more veljati za plemenitega ako pošteno in vestno izvršuje svoje dolžnosti in sicer ne samo z vidika lastnega dobička, nego z vidika koristi celokupnega naroda po geslu zapopadenem v stihu slovenskega pesnika: Ne kar veleva mu stan, kar more to mož je storiti dolžan! Pošten in vesten delavec ali hlapec je človeški družbi koristen in potreben, kakor pošten in vesten minister ali general.

Vsako pošteno delo je častno dejanje, četudi je poganski učenjak Platon trdil, da je telesno delo sramotno za svobodnega državljana. Toda, tako govori le pogan, ki je poznal samo brezpravnega sužnja in okrutnega gospodarja ter v tem smislu podajal tudi svoje nazore. Kristus pa nas uči povsem drugače. On sam je opravljal kot preprost tesar telesna dela do svojega trideset etega leta, ko je začel duhovno delovati in tako obojemu delu dal svoje najvišje posvečenje. Bog nam je dal telesne in duševne zmožnosti, katere moramo izrabljati za to ali ono delo. Z resnim delom si ne pridobivamo samo življenskih sredstev, temveč si bogatimo tudi svoj značaj z zavestjo, da nekoč ne bomo zapuščali zemeljsko življenje kot brezpomembna bitja, ampak kot ljudje, ki so izkoristili vse prilike na svoji življenski poti.

Človek, ki se bavi z resnim delom ter pridobiva materialne in duhovne dobrine za sebe in za svoj narod, je lahko srečen in vesel. Vsi veliki voditelji in organizatorji so se zavedali te resnice. Njihovo življenje je bilo neprestano trdo delo in iz tega dela je rasla njihova veličina in po tem delu so postali ne samo znameniti, ampak tudi občudovani. Četudi jim družba pri njihovem delu ni bila naklonjena, četudi jim ni dala zaslužnega priznanja, so kljub temu našli uteho in veselje svojega življenja v svojem delu.

Naša slovenska zemlja ni ravno bogata, toda dobra in skrbna mati svojim otrokom, ki ji verno služijo ter jo zalivajo s svojim znojem. Ko je naš Župančič videl lepoto slovenske zemlje in njene darove, mu je privrelo iz srca: Sveta si zemlja in blagor mu, komur plodiš . . .! Kadarkoli in kamorkoli se človek ozre, bo videl, da je naša zemlja dobra in lepa. Občudoval bo v valovanju zlatega klasja plodna žitna polja in se divil nežni belini cveteče ajde, po kateri šumijo pridne čebelice. Sprehajal se bo po zelenih travnikih in vdihaval prijeten vonj neštetih cvetov. Radoval se bo prijaznih vinskih goric, lepih sadovnjakov z obloženim drevjem in nasadov hmelja v Savinjski dolini. Na poletje bo užival v senci naših bogatih gozdov ali čistem zraku naših planin, po katerih se pasejo številne črede goveda in drobnice. In kaj šele naše duhovne in kulturne vrednote? Naše dobro, marljivo, nepokvarjeno ljudstvo; naša krepka, brhka, bistroumna mladina; naši požrtvovalni, nesebični voditelji in borci. V vsem tem je obsežena povest o materi, ki je neizmerna v svoji ljubezni, povest o naši ljubljeni Sloveniji.

V delu na tej zemlji in v delu za to zemljo čutimo ne samo prijetno dolžnost, nego tudi veliko priznanje. Z delom svojih rok in svojega duha napolnjujemo to svojo zemljo z bogatimi sadovi, koristnimi za nas in za ves slovenski narod. Naše delo je vredno, da mu posvetimo vse svoje moči in zmožnosti. Na delo pojdimo z veseljem, ker na ta način bomo že polovico težav premagali ter želi tem lepše in tem obilnejše sadove svojega dela. Ako bomo v svojem življenju taki delavci, pa naj bo to na kateremkoli polju, v kateremkoli poklicu, bomo povsod pustili sledove svoje moči in svojega plemenitega dela in bomo tako skupno z drugimi ustvarjali srečno in lepo prihodnost slovenskemu narodu.

Pečnik Jernej

starinokop, 1835—1914

Pečnik Jernej, starinokop, se je rodil 24. avgusta 1832 v vasi Cesti pri Dobrepoljah. Predno je začel izkopavati starine, je bil posestnik na Cesti in je bil dvakrat oženjen. Izmed otrok iz drugega zakona je bil Franc slikar-samouk, ki je kasneje očetu risal izkopane predmete in skiciral situacije. Okoli 1872 je Pečnikovo posestvo radi njegove nesmiselnosti za gospodarsko delo prišlo na boben. Preselil se je v Mirno na Dolenjskem. Bil je nekaj časa občinski tajnik v Mokronogu, nato dacar v Krškem. Pa je bil kmalu iz službe odpuščen. Službo je zanemarjal, ker se je zanimal za izkopavanje starin.

Najbolj je bil poznan kot izkopovalec posebno prazgodovinskih in rimskih starin.

Sodeloval je od leta 1881. naprej pri vseh izkopavanjih na Kranjskem, posebno na Magdalenski gori (prazgodovinska grobišča), v Zatični (prazgodovinsko), v Novem mestu (rimski grobovi), v Boštanju (rimska grobišča), v Gribljah (prazgodovinsko), v Brezju pri Mirni peči (prazgodovinsko), na kapiteljskem marofu (prazgodovinsko) in drugod. Kopal je deloma na svojo roko, največ pa s podporo c. kr. centralne komisije in c. kr. dvornega muzeja pod vodstvom Dežmana, S. Rutarja, prof. Antona pl. Premersteina, vladnega svetnika Josipa Szombathyja in dr. Hörnesa. V tistih časih, ko so se pri nas za znanstveno metodo še manj brigali, izvzemši par učenjakov, je bil Pečnik nekak nositelj arheološkega stremljenja. Nedvomno je imel Pečnik dar, izslediti prazgodovinska grobišča. Odtehtni del starin ljubljanskega muzeja je izkopal on, bodisi pod vodstvom omenjenih učenjakov, bodisi na svojo roko. Študij žalibog ni imel, sicer bi bil on gotovo eden prvih in merodajnih izkopovalcev, ki imajo tudi na znanstveno arheološko smer svoj vpliv. Zadnja leta mož vsled starostne oslabelosti ni več izkopaval, vendar pa je dobival po munificenci deželnega odbora in centralne komisije podpore. Vse točke, ki jih je prekopal, je zabeležil v svojem 29 strani broječem spisu „Vojvodina Kranjska v predzgodovinski dobi — Ljubljana 1912". Umrl je v Ljubljani 12. junija leta 1914. Za kulturno delo, ki ga je pokojnik vršil v dobi arheološke stagnacije praktičnim potom, mu je v naši domači zgodovini zasiguran trajen spomin. Naj v miru počiva v zemlji, katero je tako rad prekopaval!

Notranji pregled

Cvetkovičev govor na Cetinju

Preteklo nedeljo so na Cetinju blagoslovili temeljni kamen za tamošnjo novo bolnišnico. Pri tej priliki je imel predsednik vlade g. Dragiša Cvetkovič govor, kjer je dejal, da je svoboda, ki so se Jugoslovani za njo borili, dragocena pridobitev, ki jo je treba z vsemi močmi varovati in braniti. Svoboda je potrebna vsakemu narodu, če se hoče kulturno dvigniti. Drugi dan je bil na Cetinju sestanek tamkajšnje organizacije JRZ za zetsko banovino, kjer je bil izvoljen nov odbor. Predsednik JRZ za zetsko banovino je postal sam predsednik vlade Cvetkovič.

V hrvatski banovini

Razmere na Hrvatskem tudi niso še docela urejene, kakor moremo sklepati iz pisanja raznih listov in govorov raznih govornikov. Zlasti govorniki HSS na svojih sestankih ostro napadajo razširjevalce raznih letakov, ki jih nekateri ljudje trosijo po deželi zoper vlado in dr. Mačka. Istočasno pa je eden izmed voditeljev HSS prof. Tomašič izjavil na nekem zborovanju, da tudi nekateri uradniki niso zanesljivi. Nezanesljive uradnike bodo na Hrvatskem ne le vrgli iz službe, temveč jih tudi poslali na prisilno bivanje, kjer bodo pa morali kopati kanale in vrtati predore. Sicer pa je zadnje čase ban banovine Hrvatske dobil nekaj zelo važnih pooblastil: Najbolj važno je to, da poslej brez dovoljenja banske oblasti na Hrvatskem nihče ne bo smel prodati svoje tovarne ali kakega drugega podjetja. Vsakdo bo moral za to prositi ter zraven navesti, kdo je tisti, ki kupuje. Če se bo banski oblasti zdelo prav, bo kupčijo

potrdila, sicer pa ne. Pač pa je banska oblast ustanovila nov zavod, Pooblaščeno industrijsko-trgovsko delniško družbo (POHID), ki bo smela prevzemati in kupovati taka industrijska podjetja, ki so na prodaj. Prednost pred vsemi drugimi kupci bo imela ta hrvatska družba. S tem hoče hrvatska banovina preprečiti, da ne bi industrija na Hrvatskem spet prišla v tuje roke.

Največji sovražnik slovenskega naroda

Opozorjeni smo od strani, ki zares hoče najboljše našemu narodu, da se preredko ozremo na ono moč, ki neizmerno škoduje našemu rodu, ki je strla že toli narodne odporne sile, ki je najboljši pomočnik pri potujčevanju naše krvi in ki tudi danes opravlja rabeljsko delo uničevanja našega naroda, to je alkoholizem. Ker hočemo v svojem stremljenju za vsestranskim blagostanjem slovenskega naroda vse podvzeti, kar ga duša moralno in fizično, zato se prav radi odzovemo blagohotnemu opozorilu in bomo priobčevali pod zgornjim zaglavjem tehtne članke odličnega slovenskega borca na protialkoholnem bojišču župnika A. Mrkuna.

S tem uvodom prehajamo na prvi članek, ki slika važnost alkoholnega vprašanja z narodnega stališča.

A. Mrkun:

Alkoholno vprašanje — prevažno vprašanje!

Posega v vse naše zasebno in javno življenje. Alkoholizem povzroča neizmerno nesreč. Zavoljo njega narodi hirajo, propadajo in izginevajo.

Slavni angleški Gladstone je rekel leto 1880. v angleški državni zbornici: „Alkohol pomori danes več ljudi kakor kuga, lakota in vojska.“

Karel Darwin piše: „Prišel sem do prepričanja, da ni nobena stvar povzročila toliko gorja, bolezni in uboštva kakor uživanje alkoholnih pijač.“

Čujmo še nekaj več pričevanj iz slovenskih vrst!

Profesor dr. Aleš Ušeničnik: „Če je človek odkritosrčen, se meni zdi, da mora dandanes reči: ne piti vina je najbolje! Ako ga piješ zmerno, „po pameti“, kdo bo metal kamen vate? Ampak, ako pogledaš okoli sebe množico, ki se potaplja v alkoholizem, ako gledaš ljudstvo dobro, nadarjeno, krepko, kako propada fizično in nravno, kako mu strupeni alkoholizem pije mozeg iz hrbtenice, ali se ti ne bo smililo to ubogo ljudstvo? In ako vidiš, da ga drži v sužnosti alkoholizma predsodek, da brez opojne pijače ni moči in zdravja . . ., ali te ne bo zapeklo v srcu, ali se ti ne bo zazdelo, da bi bilo res najbolje, ne piti vina? Mnogokrat sem že slišal ugovor: „A čednost je pa le zmernost!“ In v svojo sramoto moram izpovedati, da sem navadno molčal, ko bi veren učenec sv. Tomaža nikakor molčati ne smel.“ — „Meni se zdi stvar tako jasna, da ne morem umeti, zakaj nekateri ne morejo abstinence . . . Kristjanu priporoča abstinenco askeza. Dandanes pa priporoča abstinenco zlasti ljubezen, tista ljubezen, iz katere mora izvirati sploh vse naše socialno delo. Nič pa ne škodi, če upoštevamo tudi naravne nagibe, n. pr. socialno higieno. Če je abstinenca vir socialnega zdravja, zakaj je ne bi mogel priporočati tudi kristjan, najsi jo priporočajo tudi framasoni . . . Pogana je nagnil na abstinenco naraven, nizek cilj; ali imajo prelepi krščanski cilji manj moči, ali ima manj moči ljubezen krščanska? Naj žive abstinentje!“ (Zlata Doba 1907, str. 33.)

Prošt Andrej Kalan: „Kje ste voditelji naroda, ki ste v vesti dolžni skrbeti za njegovo dobrobit? Kje ste čuvaji sionski, ali ne vidite, ali ne čutite, ali ne izkušate, koliko neumrjočih duš se pogublja dan za dnevom v tem strupa polnem vrtincu! Slovenska žeja nič ne zaostaja za nemško žejo in gostilna v slabem pomenu odločuje ob usodi našega naroda, ki ima z alkoholom prepojen vedno manj moštva, vedno manj značajev! Narod naš je zadnji čas glede vprašanja o socialnem zavarovanju pokazal, da nima več smisla za pogoje, kjer gre za njegov obstanek. Ali ni to dokaz, da se že sprijaznujemo z mislijo na narodno smrt! Ali ni zadnji čas, da strnemo vsi svoje moči zoper najhujšega smrtnega sovražnika — alkoholizem?“ (Zlata Doba 1908, str. 22.)

Pisatelj Franc Sal. Finžgar: „Kdor ljubi narod, kdor želi zanj delati in res tudi dela, on mora biti vsaj odkritosrčen prijatelj abstinentov, pospeševatelj gibanja in sam pošten zmernež. S tem poslednjim mislim, da se mora vsak popeti vsaj do tega, da redno ne bo nič pil . . . Resnično, energično delo po mojem prepričanju bazira v svobodi od alkoholnega vpliva . . . Ali naj govori še kdo o škodi, ki se godi masi naroda?! Naša okolica tako kriči, da je vsak glas le šepetanje ohripelega glasnika. Kdor bi bil torej nasprotnik, on ne pozna naroda in ga tudi ne ljubi! — Sodim, da ni nikaka popolnost, ampak navadna zahteva razuma, da se redno zdržimo pijače.“ (Zlata Doba 1907, str. 56, 57.)

Voditelj slovenskega protialkoholnega gibanja, Janez Kalan: „Neumljivo v resnici! — Pri nas se mnogo dela, mnogo tudi žrtvuje časa, denarja in moči za blagor ljudstva. Ustanavljajo se posojilnice, zadruge vsake vrste, društva, družbe itd. itd., poizkuša se vse mogoče, da bi se ljudstvu pomoglo gmotno in duševno kvišku in naprej . . . Kakor so vse te reči lepe in velike, hvale vredne, — eno je vendar gotovo in neutajljivo: Naša glavna rana je alkohol. To odpravite, pa ste si lahko marsikaj drugega truda prihranili.“ (Zlata Doba 1907, str. 113, 114.)

Primarij dr. Fr. Derganc: „Zdravniki smo prepričani in vsakdanja izkušnja nas uči, da je alkoholizem najpogubnejša ljudska bolezen. (Zlata Doba 1912, str. 8.)

Zdravnik dr. Fedor Mikič: „Alkoholizem je strašno družabno zlo.“ (Naše alkoholno gospodarstvo 1923, str. 64.)

Deželni šolski nadzornik Fr. Levec je na III. slovenskem protialkoholnem kongresu govoril: Dragi učiteljski tovariši! Vi, ki živite med narodom, imate že leta vsak dan priliko opazovati, koliko strahot in nesreč rodi pijančevanje. Pojdite po naši domovini in imeli boste priliko opazovati, da zaradi tega propada naš narod v gospodarskem, moralnem in zdravstvenem oziru. Imeli boste priliko opazovati in tudi bridko izkušati, da alkohol ni razširjen samo med odraslimi, ampak da vino — in v nekaterih krajih tudi žganje — grozno mori in zatira šolsko mladino, ki potem duševno in telesno oslabljena prihaja k pouku. (Poročilo o III. slovenskem protialkoholnem kongresu 1913, str. 53.)

Kmetijski strokovnjak Gustav Pirc: „Boj proti alkoholizmu ni nič drugega nego boj za obstanek našega naroda.“ (Ravno tam, str. 22.)

Bodi dovolj pričevanj naših velmož o alkoholovih posledicah na naš narod! Zato je alkoholno vprašanje za našo bodočnost in zasluži, da ga študiramo in da napovemo alkoholu na vsej črti boj do skrajnosti.

Da se ta plemenita, Bogu prijetna, narodu potrebna in nam samim koristna svrha doseže, je namen nadaljnih člankov o alkoholu.

Poročajo

Kočevje. Katoliško slovensko prosvetno društvo o Kočevju je priredilo na praznik Kristusa Kralja zelo lepo uspelo akademijo v dvorani ljudske šole. Prireditve so se udeležili sreski načelnik g. dr. Bratina, prečastiti g. dekan Flajnik, direktor gimnazije g. Burgar, sodni starešina iz Ribnice g. Arko, soproga kočevskega sodnega starešine ga. Reichmannova in številni društveni člani in prijatelji.

Spored akademije je bil skrbno izbran in so ga lepo izvajali društveni člani s sodelovanjem krožka Slovenske dijaške zveze, Dekliškega krožka in Fantovskega odseka. Slavnostni govor je imel šolksi upravitelj g. Blenkuž. Globoko občutena je bila recitacija V. Voduška „Molitev“, ki jo je podal g. Lorber, enako tudi zborna recitacija dijakov in dijakinj „Prisega“ in zborna recitacija članov FO „Naj živi Kristus Kralj“. Članice DK so izvajale lepo sim-

† Dekan Anton Skubic: 18

Zgodovina ribniške župnije — pravda kmetov

Kaj je tam videla? — Veliki grad, v njem pa vse polno moških in ženskih in tudi hudobnih duhov v človeški podobi.

Kaj so vendar ondi počenjali? — Imeli so velike pojedine ter raznolikih pijač, imeli so tudi belega in črnega in zelenega kruha. Kar je bilo imenitnejših, so sedeli zgoraj za mizo, spodaj pa nižji ljudje in med temi tudi zatoženka.

Kak posel je ona imela tam? — Morala je na glavi stati in svečo v . . . držeč onim svetiti.

Kaj so na pojedini počeli? — Plesali, in to tudi zatoženka.

Kdo je bil njen plesalec in kako mu je bilo ime? — Neki hudobni duh v človeški podobi. Urban mu je bilo ime.

Kdo ji ga je preskrbel? — Ravno ta Rusovka.

Če je naredila kako zvezo s hudobnim duhom, kakšno in kako jo je storila? — Morala mu je obljubiti dušo in ga spoznati za svojega boga in gospoda.

Ali ima kako znamenje po tej zvezi? — S parkljem jo je vprasnil po hrbtu in potem jo je z njeno krvjo zapisal v svoje knjige.

Če je uganjala tudi kake čarovnije? Kakšne in katere? — Da, poškodovale so poljske sadeže s strašno točo, ki so jo delale na Kleku iz kvatrnega pepela in neke moke.

Kdaj in kje so delale to škodo? — Pred dvema letoma v kočevskem, črnomeljskem in metliškem okraju.

Kaj imajo od take poškodbe? — Po toči odvzeto žito nosijo v neko globoko jamo pod goro Klek in iz njega pečejo pozimi kruh.

Kako še jemljejo žito? — Kadar kmet seje, se izpreminjajo v različne ptice, kakor vrane, srake, krokarje, in prestrezajo zrnje, kar ga pade pred sejalca.

Iz česa delajo mazilo za letanje? In kdaj in kje ga običajno delajo? — Ob teh časih: o Binkoštih, o Veliki noči, ob sobotah in na Veliki petek zvečer. Takrat prinesejo tja presveto hostijo, ženskega masla in otroških srčec.

Če je tudi ona kdaj nesla tja presveto hostijo? — Samo enkrat.

Kje jo je dobila? — V Dolenji vasi v cerkvi sv. Lenarta pri sv. obhajilu. (Op. Omenjena trditev je velika zmota, ker je bila takrat v Dolenji vasi cerkev sv. Marijete, cerkev sv. Lenarta je bila v Nemški vasi, ki pa je bila blizu Dolenje vasi. Sicer pa bralec sam vidi, da govori sama norost.)

Kaj so z njo počeli? -- Preklinjali in neusmiljeno zasmehovali so jo, potem pa vrgli v mazilo, to so mešali na levo, odpovedali se Bogu in vnovič obetali hudiču zvestobo.

Če ni tudi ljudi morila in nosila src za tisto mazilo? — Tega ni storila nikdar.

Če še kaj ve, naj vse pove! — Ne ve ničesar več.

Sedaj pa naj zatoženka naznani vse, ki so se udeležili tega hudodelstva, toda nikogar po nedolžnem, ravno tako pa tudi nikogar ne sme prezreti, ki je v resnici kriv, ker bi sicer pogubila dušo! — Vse hoče ovaditi po svoji vesti.

Naj torej stori! — V Nemški vasi: Alenka Nosanka, sredi vasi, Marijeta Petričeva žena, Milkula I. njegova žena, Turkova hči Marijeta, Marin, zatoženke hči. V Ribnici: I., rajne Česnovke hči, Rusovka in Zbačnikovka Anka, Marija Šušarkova, tudi njena hči.

Potem so jenjali hudodelko trpinčiti ter so jo odpeljali zopet v ječo. Izpraševanje pa se bode nadaljevalo.

Peti dan istega meseca ob devetih zvečer je hudodelka imela strašno izkušnjavo, tako da bi jo bil nekdo ubil — kakor je dejala — ako bi ji ne prišli o pravem času na pomoč. Zato so bile postavljene dobre straže, da se ne bi zgodila kaka nesreča. Pa vse ni nič pomagalo. O polnoči se je zagnal v ječo hudodelke, kakor tudi v gradu in po trgu strašen hrup. Slišali so volkove tuliti in v ječi rjoveti in praskati, kakor da bi bili v nji medvedje in mačke. In ob dveh po polnoči so hudodelko našli mrtvo z zlomljenim vratom.

bolično vajo „Prošnja in zahvala“. Najbolj pa je občinstvo navdušil nastop mlajših. Tri deklice so ljubko nastopile z deklamacijo „Rdeče rože Kristusu Kralju“, fantiče je pa odlično zastopal mali Danilo, ki je v narodni noši deklamiral „Tvoj mladec sem, Kristus“. Pevski zbor je pod vodstvom agilnega g. Kuntare zapel Premrlovo „Kristus Kralj“. Najveličastnejša pa je bila slika s petjem „Kristus mora kraljevati“, predstavljajoč idejo: slovenski narod se poklanja Kristusu Kralju. Ob zaključku akademije so vsi navzoči navdušeno zapeli himno „Povsod Boga“.

Prireditev je zelo povzdignila lepa scenerija, katere središče je bil krasen Kristusov kip. Pohvalno moramo omeniti lepo razsvetljavo in prav tako orkester gojencev zavoda za slepe otroke, ki je pod vodstvom g. Kuntare občutno spremljal ves spored akademije.

Vsem sodelujočim naše priznanje in pohvala, predvsem pa sodniku g. Lazarju, ki je prevzel vodstvo in režijo akademije in tako največ pripomogel, da je prireditev dosegla popoln uspeh.

— Česar smo se bali, to je prišlo. Tovarna za tkanine „Slavoteks“ je obustavila obrat in s tem je delavstvo brez zaslužka. Vzrok je v pomanjkanju sirovin, katerih primanjkuje vsled angleške blokade skoro vsega sveta po celi državi. Tudi druge tovarne so zelo prikrajšane. Upamo, da nastopni teden zopet pričnemo z delom. Kako občutne so posledice vojne že pri nas! Samo da bi bilo delo redno in zaposlitev stalna!

Banja Loka. Po daljšem presledku se je spet začelo z delom na državni cesti in sicer na najbolj občutljivi točki, kjer je doslej graditev vsled plazovitega ozemlja ponovno odpovedala. Zaposleni so domačini. Dela so solidno pod skrbnim in previdnim nadzorstvom v pododdelkih g. Pavla Čepina iz Gotenice, s katerim se vse delavstvo zadovoljuje. Novo delo je prineslo zaposlitev, kar je pred zimo posebno koristno!

Sv. Gregor. Naše Prosvetno društvo je v nedeljo 3. t. m. otvorilo svojo dramatsko sezono z narodno igro „Lovski tat“. Naši fantje in dekleta so tudi v tej dramatizaciji pokazali svoje zmožnosti in vse vloge prav dobro rešili. Vsebini igre, ki je vzeta iz našega romantičnega podeželskega življenja, je občinstvo pazno sledilo. Komaj že čakamo, da bi nas naši prosvetarji zopet presenetili s kakšno podobno prireditvijo.

Kmetijski-gospodinjski tečaj, ki se pod vodstvom g. Zalokarjeve vrši v našem „Gregorskem domu“, dekleta prav pridno posečajo. Zavedajo se, da nam tukaj rastejo prave gospodinje.

Stara cerkev. Začelo se je živahno društveno življenje. Ustanovil se je Fantovski odsek. Za Malo goro je poseben odsek, kar je bilo potrebno radi oddaljenosti. Ker obstoja na Kočevskem sedaj že več Fantovskih odsekov, zato je bilo predlagano, da se za Kočevsko ustanovi posebno okrožje.

Tudi dekleta so se začela organizirati. Preteklo nedeljo je bil ustanovni občni zbor Dekliškega krožka, ki se ga je udeležila tudi predsednica Dekliškega krožka v Kočevju gdč. učiteljica Pregljeva, ki je govorila o organizaciji in delu dekliških krožkov.

Po prizadevanju Slovenske Straže na Kočevskem se bo tudi v Stari cerkvi vršil tečaj za narodno vezenje. Dekleta z veseljem pričakujejo tega, saj so se za tečaj za narodno vezenje javile že skoro vse članice Dekliškega krožka.

Po posredovanju Slovenske Straže na Kočevskem in po osebnih intervencijah g. svetnika Škulja smo dobili spet lepo moko po znižanih cenah, da se tako pomaga revnim slovenskim družinam. Hvaležni smo za to pomoč in se tem potom najlepše zahvaljujemo Slovenski Straži na Kočevskem. Upamo, da bomo dobili v doglednem času tudi koruzo.

Planina. Zvedeli smo, da nas zapusti g. župnik Jenko Janez, ki odide na novo faro za župnika v Tržišče pri Mokronogu. Žal nam je, da odhaja, ker bomo z njim Slovenci veliko izgubili. Bil je sicer enak za vse in je tudi Kočevarjem ustregel z isto uslužnostjo kot nam, toda mi bomo močno pogrešali dobrega gospoda, ki mu želimo na novem mestu mnogo sreče. Cerkveno oblast prosimo, da nam kmalu pošlje na njegovo mesto drugega g. župnika, ker s tem, če bo faro upravljal duhovnik iz Semičai bo imel radi težke poti veliko trpljenja in nikdar ne bomo imeli tega, kot če imamo last, nega župnika. — Šolsko oblast prosimo, da nam na našo šolo pošlje še eno učno moč. Samo na papirju priznan nov oddelek nam nič ne koristi, dočim se mora sedanji šolski upravitelj g. Kalan sam mučiti na težki šoli.

Čeplje. Po dolgem pričakovanju se nam je uresničila želja, ker čitali smo v časopisju, da je na našo šolo iz šole v Zagradcu prestavljen g. Povše France. Ker je novi učitelj poročen in ima družino, upamo, da ostane dalj časa pri nas. Okrajni šolski nadzornik je zopet počel akcijo za nakup zemljišča za šolski vrt, ki naj bi bil tik šole. Za ureditev istega bo imel novi šolski upravitelj dovolj dela in prilike, da pokaže svoje znanje in prične s poukom praktičnega vrtnarstva in sadjereje. Tudi nova drvarnica se bo pričela delati, tako da bo šola kmalu imela za svoje gospodarstvo vse potrebno urejeno.

Sinji vrh. Na našo šolo, ki je bila od pričetka šolskega leta zaprta, dobimo za učitelja zakonski par V. Košmerl iz Zagorja. Tako bo po dveh letih naša šola zopet imela dovoljno učnih moči. Upamo, da bo novi šolski upravitelj z vnemo in požrtvovalnostjo vodil nadaljna dela za zgraditev nove šole v Špeharjih, za katero smo že dobili 20.000 din podpore od banovine, 30.000 din pa nam je dalo ministrstvo prosvete.

Črnomelj. Pred tednom dni je pogorelo v Vel. Lahinji dvoje gospodarskih poslopij. Zažgali so otroci. Prizadetim je zgorelo vse seno in poljski pridelki. — Na šolo v Radatoviče je nastavljena tukajšnja rojakinja gdč. Šetina Breda, ki te dni nastopi službo med Žumberčani. V novem poklicu ji želimo obilo uspeha. — V torek 29. oktobra smo v Črnomlju prvič dobili sneg, čeravno smo ga že dva dni preje videli po gorah. Posebno Mirna gora je bila vsa bela. Ta sneg in slabo vreme je zelo škodovalo semnju, ki se je ta dan vršil v Črnomlju.

Stari trg. Z naše šole odhaja učitelj Zorko Karel, ki gre na odslužitev kadrskega roka v Maribor. Na šoli bo ostala za njim kot dobrim učiteljem, velika vrzel, ki jo bo vsled pomanjkanja učiteljstva moralo izpopolnjevati domače učiteljstvo.

Ponikve. Naša cerkvica v zavodu sv. Terezike deteta Jezusa, ki je posvečena Materi božji, čudodelni zdravici bolnikov, je dobila nove zvonove. Po zaslugi agilnega dobrepoljskega župnika g. Mrkuna je naša vas resnično dobila značaj male župnije. Zdaj nas bodo razveseljevali še novi zvonovi, ki se bodo v ubranem zvonenju kosali z zvonovi podružnice sv. Florijana. Iskrena zahvala vsem, ki so nam pripomogli k novim zvonovom, kajti cerkev brez zvonov je kakor človek brez govora.

Turjak. Kljub temu, da je naš kraj zgodovinsko znamenit po svojem gradu in njega lastnikih mogočnih grofih Turjaških, se od nas še nikdar nismo oglasili v „Kočevskem Slovencu“, dasiravno se nahajamo na severnem robu kočevskega okraja. Vse težave naših bratov na Kočevskem občutimo prav zdaj, ko je našo župnijo zapustil naš skrbni dušni pastir preč. g. dr. Francè Ambrožič. Sedaj mašuje v grajski kapeli, ki nam služi za župno cerkev, neki nemški duhovnik, ki ne obvlada našega jezika. Želimo, da bi že skoro dobili slovenskega duhovnika, kateri bi nam božjo besedo oznanjal v naši mili materinščini.

Mozelj. Pri nas je v osnutku tečaj, na katerem bi se naša dekleta urila v narodnem vezenju. Tečaj se bo vršil v prostorih našega Prosvetnega doma in ga bo vodila ribniška rojakinja in znana katoliško-prosvetna delavka gdč. Anica Knolova. Na programu je še več takih tečajev širom kočevske zemlje. Na ta način se bo našim ljudem pripomoglo do skromnega zaslužka, obenem pa se bo ohranila narodna tradicija v naših vezenih motivih.

Mala gora. Prosvetno delo v Stari cerkvi odmeva kar najlepše tudi pri nas. Kar je najbolj razveseljivo, je to, da se posebno mladina navdušuje za razne ustanovitve, ki bodo zbrale tukajšne Slovence in nas prosvetno dvigale. — Moka, ki jo je razdelila Slovenska Straža, je prav dobro došla tudi nam po kakovosti in znižani ceni! Pogled na skupno vez, ki se vedno bolj razteza na nas Slovence na Kočevskem, ki smo istega mišljenja, nas navdaja z novim pogumom, katerega smo posebno sedaj zelo potrebni.

Ribnica. Tudi naše Prosvetno društvo je v nedeljo 27. oktobra slovesno obhajalo praznik Kristusa Kralja. Popoldne ob 3. uri se je v naši dvorani vršila slavnostna akademija z zelo

Duhovno berilo

Mnoge stvari v naravi imajo v sebi prelep pomen. Božja modrost jih je tako pomenljive vstvarila. Kot kratkovidni ljudje pogosto tega pomena ne razumemo. Naš gospod pa je prodrl s svojimi vsevidnimi očmi v globino vsake stvari. Odtod njegove številne, čudovite, lepe prilike.

S posebno ljubeznijo je govoril Gospod o pšeničnem zrnu. To zrno je na prvi pogled tako neznatno, in vendar kako čudovita moč je v vsakem zrnu in čaka svojega trenutka, da se razvije in takorekoč izživi. Čudovita bodočnost je v tem malem zrnu. Šestdeseteri, da stoteri sad se po besedah Gospodovih iz njega razvije. Pšenično zrno je božji čudež. Zato mu je Gospod posvetil svojo ljubezen. Nebeško kraljestvo je ž njim primerjal. V njem je videl samega sebe. Tudi on je bil pšenično zrno, ki je moralo umreti. Položili so je v zemljo in prineslo je to zrno sad brezštevilnih božjih otrok. Zato je Gospod o njem govoril: „Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo.“ (Jan. 12. 24.) Ne more se razviti do svojega veličastva.

Vsak človek na tej širni zemlji je pšenično zrno, v katerem počiva čudovita bodočnost. Ali najprej mora človek umreti in se posaditi v zemljo. Potem pa se bo z nami zgodilo kakor s pšeničnim zrnom. Iz groba, v katerega smo bili posejani, se bomo dvignili v čudoviti krasoti, v oni krasoti, o kateri pravi sv. pismo: „Kateri so delali dobro, bodo vstali k življenju.“ (Jan. 5. 29.) Takrat se bo razvila nad nami vsa tista lepota in veličastvo, ki jo je Bog položil v nas v stvarjenju, pri odrešenju, pri prejemu svetih zakramentov. Izpolnila se bo beseda sv. pisma: „Takrat se bodo pravični zasvetili kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta.“ (Mt. 13. 43.)

Nobeno pšenično zrno ne more tako sijajno vzkliti iz zemlje kakor bo sijajno vstalo človeško telo, to izmed vseh zrn najveličastnejše zrno. Ako tako gledamo same sebe, izgine naenkrat vsa smrtna groza; tudi mrtvo telo ni več strašno. Zrno je, ki se ga polaga v grob, da enkrat v čudoviti lepoti iz njega vstane. Ako gledamo sebe in svoje v duhu vere, pa položimo katerega svojih dragih v grob, ne bomo v obupu vili rok, kakor da živimo brez upanja, da se zopet vidimo nad zvezdami vse lepše, vse sijajnejše. In pokopališče, ki smo ga v teh dneh tako radi obiskovali in krasili grobove svojih dragih, to pokopališče postane najlepša božja njiva, ki čaka žetve.

Statistika 12

Katastrska (davčna) občina in kraj	Pr. 1931	Župnija	Ljudska šola
11. Občina Kočevje mesto			
Površina: 1814 ha 3 a 47 m² — 3079 preb.			
Kočevje mesto .	2844	Kočevje	Kočevje
Mahovnik	235	„	„
12. Občina Kočevje okolica (sedež: Kočevje)			
Površina: 10.789 ha 70 a 57 m² — 3510 preb.			
Koblarji	427		
Dolnje Ložine .	53	Stara cerkev	Stara cerkev
Gornje Ložine .	127	„	„
Koblarji	196	„	„
Nove Ložine . .	51	„	„
Livold	658		
Dolga vas . . .	395	Kočevje	Livold
Livold	263	„	„
Mačkovec	233		
Mačkovec. . . .	94	„	Onek
Onek	139	„	„
Mala gora	207	Stara cerkev	Stara cerkev
Stara cerkev . .	897		
Breg	85	„	„
Gorenje	141	„	„
Konca vas . . .	75	„	„
Mlaka	165	„	„
Slovenska vas .	254	„	„
Stara cerkev . .	177	„	„
Željne	1038		
Cvišlarji	163	Kočevje	Kočevje
Klinja vas . . .	187	„	„
Šalka vas	441	„	„
Željne	297	„	„

(Dalje prihodnjič.)

Vozni red: Ljubljana—Grosuplje—Kočevje (velja od 19. oktobra 1940)

	7·50	13·36	18·50	—	od	*Ljubljana*	do		8·36	15·01	20·21	22·3 0
	8·34	14·15	19·29	22	do	*Grosuplje*	od		8 02	14·27	19 46	21·55
	P	P	P	km		Postaje			P	P	P tov.[1]	izl.[2]
	8·45	14·29	19·43	—	od	Grosuplje	do		7·46	14 05	19·20	21·43
	8·58	14·41	19·57	7		Predolje			7·24	13·52	19·08	21 31
	9·07	14·49	20 06	11		Čušperk			7·26	13·44	19·01	21·24
	9·21	15·02	20·20	18		Dobrepolje			7·13	13 31	18·48	21·13
	9·33	15·14	20·32	25		Velike Lašče			7·02	13·20	18·37	21·03
	9·51	15·32	20·50	33		Ortnek			6·40	13·04	18·21	20 48
	9·58	15·39	20·57	36		Žlebič-Sodražica			6·30	12·54	18·12	20·37
	10·06	15·47	21·05	40		Ribnica			6·22	12 46	18 05	20 29
	10·14	15·55	21·13	46		Lipovec			6·13	12·37	17·56	20·20
	10·25	16·05	21·24	52		Stara cerkev			6·02	12·26	17·45	20·09
	10·30	16·10	21·29	55	do	Kočevje	od		5·55	12·20	17·40	20·02
8·37	[2]12·18	14·21	17·44	19·38	76	od	*Grosuplje*	do	7·59	14·19	17·26	19·36	21·47
10·07	14·00	15·54	19·14	21·07		do	*Novo mesto*	od	6·20	12·47	15·56	18·00	20 22

km											
	Ljubljana	od	5·40	7·05	8·00	11·50	14·36[2]	15·40	19·15	23·30	
43	*Otoče (Brezje)*	do	6·59	8·25	9·22	13·05	15·35	16·57	20·46	0·47	
	Otoče (Brezje)	od	6·15		11·03	14·53	16·43	19·17	19·55[2]	20·33	
	Ljubljana	do	7·22		12·15	16 06	17·51	20·33	21·16	21·50	

[1] ob delavnikih — [2] ob nedeljah in praznikih.

lepim sporedom. Prireditev je pod vodstvom g. kaplana Sitarja in znanega prosvetnega delavca občinskega tajnika g. N. Češarka v vseh ozirih dobro uspela. Sedaj pripravljamo pomembno igro iz sodobnega življenja „Plavž“, na kar opozarjamo občinstvo že sedaj. — Dne 27. oktobra t. l. se je ponesrečil pomočnik tukajšnjega brivskega mojstra g. Juvanca, Jožef H., po rodu iz Stare cerkve pri Kočevju. Plezal je po strelovodni žici na streho, pri tem mu je pa najbrž spodrsnilo, da je strmoglavil v globino. Dobil je težke zunanje in notranje poškodbe, katerim je v ljubljanski bolnišnici podlegel v najlepši mladeniški dobi. V Ribnici je služboval sedem let.

Novice

Napoved zgradarine je treba napraviti za davčno leto 1941. na poziv davčne uprave v Kočevju od 1. do 30. novembra 1940. Tiskovine ima v zalogi tiskarna J. Pavliček v Kočevju. Cena 1 din.

Vokalni koncert v Kočevju je priredil 19. oktobra v dvorani hotela Trst tenorist g. Slavko Lukman. Na glasovirju ga je spremljal g. dr. iur Mirko Trost. Predvajal je Schuberta, Flotowa, Verdija, Puccinija, Leoncavalla, Pavčiča in druge. G. Lukman je nastopil v evropskih prestolnicah in žel velik uspeh. V Kočevju žal ni bilo pravega obiska, kar pa je razumljivo na sedanje razmere, ki vladajo v Kočevju.

Kmetijski tečaj v Črnomlju

Tečaj je trajal tri dni in sicer 10., 11. in 12. oktobra v ljudski šoli v Črnomlju v dneh, ko so bile trgatvene počitnice, tako, da pouk po šolah ni trpel. Predavanja so trajala vsak dan od 9. do 12. ure in od 14. do 16. ure in se jih je udeleževalo 37 učiteljev(ic).

Obravnavali so se sledeči predmeti:

1. Pomen kmečko in gospodinjskih-nadaljevalnih šol in njih ustroj. Predaval Vončina Drago, okr. šolski nadzornik.
2. Vinogradništvo, kletarstvo Bele Krajine in njega napake v Beli Krajini. Predaval g. Ambrož, sreski kmetijski referent.
3. Živinoreja in vzgojne živalske bolezni. Predaval g. dr. Sedej, sreski veterinarski referent.
4. Poljedelstvo, način pospeševanja istega v Beli Krajini. Izboljšanje travnikov. Predaval višji kmetijski svetnik g. Simonič iz Ljubljane.
5. Gozdarstvo in pogozdovanje naših goličav. Predaval sreski podšumar g. Kržišnik.
6. Zdravstvene razmere Bele Krajine. Predaval sreski sanitetni referent dr. Boris Malnerič.
7. Belokranjska folklora. Predaval g. Marolt France, referent kr. banske uprave iz Ljubljane.

V dneh tečaja je učiteljstvo prisostvovalo lutkarski predstavi, ki jo je priredilo učiteljstvo črnomeljske šole in napravilo izlet v vinograde v Stražnem vrhu.

Šolski nadzornik, voditelj tečaja, je orisal zbranim sedanje kulturne in socijalne razmere Bele Krajine, ki so se v naslednjih predavanjih natančneje obravnavale, razmotrivale in ugotovili načine, kako jih izboljšati.

V učni program se je vnesla snov o pravilnem okopavanju in o pravilnem rigolanju, trsnem izboru, vinogradov, pravilnem in pogostem škropljenju, snagi pri obiranju grozdja, čistoči vinske posode in rednem pretakanju vina.

Pri živinoreji je odpravljati nedostatke hlevov, vzgoje in krmljenja mlade živine. Potreba pravočasnega prijavljanja nalezljivih bolezni je treba vsakemu živinorejcu temeljito poznati.

Poljedelstvo treba izboljšati s pravilnim oranjem, zadostnim gnojenjem in odbiranjem semena. Velike belokranjske stelnike treba sistematično krčiti, preorati, gnojiti in jih predelati v njive, travnike in sadovnjake. Le tako bi dobili več krme in boljšo živino.

V gozdarstvu je Bela Krajina zaostala, vedno se le izsekava, pogozdovanja ni do lanskega leta skoraj nihče poznal. Sedanji sreski podšumar je začel sistematično upeljevati dečje dneve in se je pod vodstvom učiteljstva zasadilo v Beli Krajini po šolah toliko gozdnih drevesc, da smo že glede pogozdovanja na drugem mestu v naši banovini.

Zdravnik je opozarjal na zdravstvene razmere, ki jih treba izboljšati s pažnjo na telesno snago, z rednim umivanjem, odpravljanjem nalezljive golazni, pravilnim zidanjem stanovanjskih hiš, odpravo vaških kalov, na kar naj vedno opozarja učiteljstvo, posebno pa učiteljice pri gospodinjskem pouku.

G. Marolt je seznanil učiteljstvo z belokranjsko folkloro, ki je bogata v pesmih, pregovorih, narodnih vezeninah in drugih običajih. Izbralo se bo učiteljstvo, ki ima do zbiranja tega narodnega blaga veselje, ki se bo pa še izobrazilo za to še v posebnih tečajih.

Učiteljstvo je za tečaj pokazalo veliko zanimanja, je predavanja redno obiskovalo in je sklenilo, da bo obdelano snov s pridom uporabljalo pri pouku v ljudski šoli, kot tudi v kmečko in gospodinjsko-nadaljevalnih šolah, kjer jih bo le mogoče ustanoviti.

Za kratek čas

Slovenski pregovori o lovu (jagi) in lovcu

Ako se kmet po lovu klati, čez kratko drugim mlati.
Jaga je r... naga.
Jaga je spredaj in zadaj naga.
Kdor ne zna lagati, ni pravi lovec.
Kmet na strelu (lovu), polje v plevelu.
Lov ni za kmeta.
Lovec mastan — dom razdejan.
Ni moj lov, ni moj zajec.
Slabo, če je treba lovskega psa na lov nesti.

Šašelj.

Zunanji pregled

Nova vojna med Italijo in Grčijo

28. oktobra zjutraj ob treh je italijanska vlada predložila grški vladi diplomatično pismo, v katerem je zahtevala, da ji Grčija izroči nekatera pomorska in letalska oporišča, češ da se Grčija ne more ubraniti angleškega pritiska in da za to potrebuje italijanske obrambe proti angleškim kršitvam grške nevtralnosti. Grška vlada je imela tri ure časa, da odgovori, če te predloge spreme ali ne. Grška vlada je takoj odgovorila, da jih odklanja, nakar so se ob 6. uri zjutraj takoj začele sovražnosti.

Prvi boji

Fronta je nastala na vsej albansko-grški meji in so italijanske čete na dveh mestih prodrle že nekaj kilometrov globoko v grško ozemlje, italijanski bombniki pa so bombardirali grško pristanišče Patras ter nekatera grška letališča

Turčija se vojne ne udeleži

a vztraja neomejeno zvesta pri svoji zvezi z Anglijo in Grčijo.

Sovjeti — Turčija

Samo pri neposrednem napadu na Turčijo ostanejo Sovjeti nevtralni, sicer pa ne . . .

Sovjetska Rusija bi ohranila do Turčije popolno strogo nevtralnost, ako bi bila Turčija neposredno napadena na svojem ozemlju. V tem primeru bi bila sovjetska vlada pripravljena Turčiji moralno pomagati. Toda sovjetska vlada je izrecno poudarila, da bi nevtralnosti ne spoštovala, ako bi Turčija šla v vojno zaradi koga drugega.

Jugoslavija strogo nevtralna

Službena izjava jugoslovanske vlade o stališču do spora med Grčijo in Italijo.

Še pred začetkom sedanje vojne v Evropi je Jugoslavija dosledno izvajala na Balkanu in Podonavju tvorno politiko miru ter vse storila, da predvsem ustvari dobre in prijateljske odnošaje z vsemi sosednjimi državami, zlasti pa s sosednjima velikima silama Nemčijo in Italijo. Ko je izbruhnil spor med velikimi silami, je Jugoslavija takoj proglasila strogo nevtralnost, ki ni slonela na ničemer drugem, kakor na spoštovanju njene neodvisnosti in varnosti njenih meja. Z lojalnim izvajanjem take politike je Jugoslavija najboljše služila interesom svojega naroda, na drugi strani pa je popolnoma odgovorila svojim dolžnostim korektnega sosedstva, zaradi česar je takoj dobila odločna in odkrita priznanja Berlina in Rima. Poslednji spor med Italijo in Grčijo, ki ga Jugoslavija globoko obžaluje, ker je v iskrenih prijateljskih odnošajih z obema državama, je prenesel vojno tudi na Balkan in razumljivo je, da mora Jugoslavija na novo nastali položaj obračati čim več pozornosti in uporabiti vse svoje sile, da obvaruje mir. Z ozirom na svoje dosedanje zadržanje upa Jugoslavija, da z nadaljnjimi razvoji dogodkov na Balkanu njeni interesi ne bodo ogroženi od nobene strani.

Anglija — Nemčija

Na angleško-nemškem bojišču so tudi pretekle dni vsakodnevni in vsakonočni nemški letalski napadi na Anglijo trajali dalje, enkrat milejši, drugič spet bolj srditi. Tudi angleški bombni napadi so se vrstili noč za nočjo.

OLUP I. - TRIGLAV
INDUSTRIJA PERILA IN OBLEK
Stari trg 2 **Ljubljana** Pod trančo 1
Prodaja na veliko in malo. — Obleke in perilo se izvršujejo po meri po najnovejšem kroju in po najnižjih cenah. —
Sprejema se tudi blago za perilo v izdelavo

Naša čisto domača zavarovalnica za vse vrste zavarovanj je edinole
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani
Požar - Življenje - Posmrtnina - Dota - Starostna preskrba - Avtomobili - Vlomska tatvina - Nezgode - Jamstvo - Steklo - Zvonovi. — Člani prejemajo mesečnik „Našo moč“.